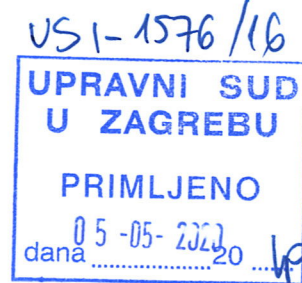

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3039/19-2

19-05-2020

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ante Galića, članova vijeća te sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja C.I.O.S. MBO d.o.o. iz Varaždina, Cehovska 44/M, OIB: 55893192436, kojeg zastupa Jurica Tončić, odvjetnik iz Zagreba, Ul. Ignjata Đorđića 19, protiv tuženika Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, uz sudjelovanje zainteresirane osobe TECHTEX d.o.o., Varaždin, Adolfa Wisserta 3/a, kojeg zastupa Miroslav Rendić, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Josip Kozjak i Miroslav Rendić iz Varaždina, Franjevački trg 11, radi predstečajne nagodbe, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-1576/16-11 od 4. travnja 2019., na sjednici vijeća održanoj 16. siječnja 2020.

presudio je

- I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-1576/16-11 od 4. travnja 2019.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

Presudom Upravnog suda u Zagrebu odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika klasa: UP/II-423-01/15-01/690, ur. broj: 513-04/16-2 od 5. travnja 2016., i rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, klasa: UP/I-110/07/15-01/8168, ur. broj: 04-06-15-8168-97 od 24. rujna 2015. kao i zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora te je tužitelju naloženo da u roku od 15 dana zainteresiranoj osobi TECHTEX d.o.o. isplati trošak upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kuna.

Protiv označene presude tužitelj je podnio žalbu iz svih razloga propisanih odredbom članka 66. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.; dalje: ZUS). Tužitelj u bitnome navodi da je sud počinio bitnu povredu odredaba postupka jer presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, izreka presude je nerazumljiva, proturječi sama sebi i razlozima presude, nema uopće razloga te u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Tužitelj ističe da je pravovremeno, uz prijavu tražbine, dostavio okvirni ugovor od 29. srpnja 2014. koji je sklopljen između Patafta grupe i C.I.O.S. grupe, a koji je raskinut izjavom danom 13. siječnja 2015. putem elektronske pošte. Tužitelj ističe da se dio prijavljenog potraživanja u iznosu od 38.346.835,56 kn odnosi na

ugovornu kaznu i da je potpuno neosnovano obrazloženje suda da nije dostavio dokaze na navedenu okolnost pa tako niti pravnu osnovu potraživanja koje je predmet postupka te ističe da je navedena tražbina morala biti preispitana ovisno o očitovanju dužnika, odnosno utvrđena ili osporena, ali nikako odbačena. Tužitelj smatra da prvostupanjski sud pogrešno ulazi u razloge raskida ugovora s obzirom da navedeno nije predmet upravnog postupka u čemu se ogleda upravo kontradiktornost izreke i obrazloženja presude. Slijedom navedenog sud pogrešno primjenjuje materijalno pravo kod donošenja odluke. Tužitelj ističe i da je sud odbijanjem zahtjeva tužitelja za dodjelu dodatnog roka za očitovanje na podnesak zainteresirane osobe uskratilo tužitelju pravo da se detaljnije očituje, čime je počinio povredu članka 6. ZUS-a jer je onemogućio tužitelja da se očituje o zahtjevima i navodima tuženika i zainteresirane osobe i da pravodobno predloženim dokazima pobija i izjasni se o navodima druge strane. Pobija u cijelosti i odluku o troškovima postupka. Predlaže da Visoki upravni sud pobijanu presudu poništi, usvoji tužbeni zahtjev tužitelja te tužitelju dosudi zatraženi trošak, odnosno vrati spis predmeta na ponovno odlučivanje.

Tuženik kao i zainteresirana osoba, iako uredno pozvani, nisu dostavili odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitivanjem pobijane prvostupanjske presude sukladno odredbi članka 73. stavka 1. ZUS-a, ovaj Sud je utvrdio da ne postoje žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

Ocijenjujući žalbene navode, ovaj Sud je utvrdio da je prvostupanjski sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje te pravilno primijenio odredbe materijalnog prava.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je rješenjem tuženika od 5. travnja 2016. odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb od 24. rujna 2015. kojim je odbačena prijava tražbine tužitelja u postupku predstečajne nagodbe nad zainteresiranom osobom u iznosu od 206.811.832,47 kuna.

Prvostupanjski je sud, odlučujući o tužbi tužitelja protiv rješenja tuženika, održao raspravu, izvršio uvid u sudski spis i spis tuženika te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja pravilno utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Naime, nakon što je rješenjem od 19. lipnja 2015. otvoren postupak predstečajne nagodbe nad zainteresiranom osobom, tužitelj je u zakonskom roku dostavio svoju prijavu tražbina u kojoj se pozvao na okvirni ugovor koji je 29. srpnja 2014. sklopljen između nekoliko pravnih subjekata definiranih kao Patafta grupa i nekoliko pravnih subjekata definiranih kao C.I.O.S. grupa. Prvostupanjsko upravno tijelo, zaključkom od 17. rujna 2015., pozvalo je tužitelja da u roku od tri dana dostavi pravnu osnovu prijave tražbine, ocijenivši da u navedenoj tražbini postoje nedostaci koji sprječavaju priznavanje navedenog duga, s obzirom na činjenicu da je tužitelj dostavio samo jednostranu izjavu o raskidu okvirnog ugovora, što je prvostupanjsko tijelo ocijenilo nedostatnim.

U ostavljenom roku tužitelj nije postupio po traženju prvostupanjskog tijela te je pravilno prvostupanjsko tijelo zaključilo da tužitelj nije dostavio dokaz koji je od njega zatražen.

Prvostupanjski sud pravilno zaključuje da je prvostupanjsko tijelo postupilo zakonito kada je na temelju odredbe članka 54. stavka 3. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ 108/12., 144/12., 81/13. i 112/13.) kao nepotpunu odbacilo prijavu tražbine tužitelja. Navedena odredba propisuje da će nepotpunu prijavu tražbine Nagodbena vijeće odbaciti ako u roku određenom za dopunu prijave vjerovnik ne otkloni nedostatke, a budući da tužitelj to nije učinio, pravilno je prvostupanjski sud rješenje tuženika ocijenio zakonitim.

Sud je u postupku pravilno utvrdio činjenice koje su odlučne u ovom upravnom sporu i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio mjerodavno materijalno pravo. Pritom prvostupanjski sud je u obrazloženju presude iznio valjane i dostatne razloge o odlučnim činjenicama koje je utvrđivao, te je, navodeći koje odredbe materijalnog prava primjenjuje u sporu, obrazložio koje su činjenice u smislu mjerodavnog zakona odlučne za konkretnu upravnu stvar te otklonio sve prigovore tužitelja, s čime je u cijelosti suglasan i ovaj Sud.

Žalbeni prigovor povrede načela izjašnjavanja stranke iz članka 6. ZUS-a nije osnovan. Prvostupanjski sud je održao raspravu te je omogućio strankama pristup sudu, svoju je odluku donio u razumnom roku, poštujući načela i procesna pravila upravnog spora te se uz to očitovao i na sve tužbene prigovore kao i razloge odbijanja prijedloga tužitelja da mu se odredi dodatni rok za očitovanje na primljeni podnesak.

S obzirom da je tužitelj izgubio spor u cijelosti, pravilna je odluka prvostupanjskog suda kojom je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora.

Pravilna je i odluka prvostupanjskog suda o trošku zainteresirane osobe donesena na temelju članka 79. stavka 4. ZUS-a s obzirom da je tužitelj izgubio spor u cijelosti. Odluka je zakonita, kako po osnovi, tako i po visini odmjerenih troškova budući da su zainteresiranoj osobi priznati opravdani i nužni troškovi zastupanja po opunomoćeniku za sastav odgovora na tužbu i za zastupanje na ročištu u iznosu od po 2.500,00 kuna za svaku radnju (Tar. br. 23. točke 1. i 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - „Narodne novine“ 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.), uvećani za porez na dodanu vrijednost (Tar. br. 42.)

Budući da ovaj Sud nije utvrdio postojanje žalbenih razloga kao niti onih na koje pazi po službenoj dužnosti, na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a žalba tužitelja je odbijena i potvrđena je prvostupanjska presuda te je odlučeno kao u točki I. izreke presude.

S obzirom da je žalba tužitelja odbijena, odbijen je njegov zahtjev za naknadu troška sastava žalbe sukladno odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a te je odlučeno kao u točki II. izreke presude.

U Zagrebu 16. siječnja 2020.

Predsjednica vijeća:
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost opravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić